

A Monograph written for the International Interdisciplinary Conference

**THE INFLUENCE OF HELLENISM
ON CONTEMPORARY SCIENCE, CULTURE AND EDUCATION**

30/11/2016

“ΕΛΛΗΝ ΛΟΓΟΣ” - Η καινοτομία της Ελληνικής Γλώσσας στον 21ο αιώνα.

Foteini Tyraski – Φωτεινή Τυράσκη

(Μέλος της Ομάδος Διαδόσεως του Κώδικος της Ελληνικής Γλώσσας – ΕΛΛΗΝ ΛΟΓΟΣ)

(T.E.I.) Technological Educational Institution of Athens Graduate, School of Graphic Design, specialized on Cartoons, Cinema Graphics and Special Effects - Πτυχιούχος T.E.I. Αθηνών, της Σχολής Γραφικών Τεχνών και Καλλιτεχνικών Σπουδών, του Τμήματος Γραφιστικής, με ειδικότητα στο Κινούμενο Σχέδιο, τη Γραφιστική Κινηματογράφου και τα Ειδικά Εφέ

10 Androu str., Vironas 16233, Athens, Greece

foteini_tyr@hotmail.com

“ΕΛΛΗΝ ΛΟΓΟΣ” - Η καινοτομία της Ελληνικής Γλώσσας στον 21ο αιώνα.

Από την Φωτεινή Τυράσκη

.....
"Tomorrow's illiterate will not be the man who can't read; he will be the man who has not learned how to unlearn."

«Ο αγράμματος τού αύριο δεν θα είναι ο άνθρωπος που δεν ξέρει να διαβάξει. Θα είναι αυτός που δεν έμαθε πώς να ξεμάθει.»

Toffler, Alvin (1970). *Future Shock*. New York: Random House. p. 367.

.....

Για την επίδραση του Ελληνισμού, στις Τέχνες, τις Επιστήμες και τα Γράμματα, έχουν μιλήσει πολλοί εξειδικευμένοι επιστήμονες, ιστορικοί, φιλόλογοι, καθηγητές και λογοτέχνες Έλληνες και Ελληνίζοντες. Παρ' ότι η προσφορά του Ελληνισμού είναι αναμφισβήτητος, οι σύγχρονοι Έλληνες κατηγορούνται, ότι «αναπαύονται στις δάφνες των προγόνων τους», μη έχοντας κάτι καινούριο να παρουσιάσουν.

Η καινοτομία

Το μονόγραμμα αυτό έχει στόχο, να πληροφορήσει για ένα πρωτότυπο και καινοτόμο έργο, το οποίο μπορεί, εκ νέου, να αποτελέσει έναν Πνευματικόν Φάρον, μέσα στα σκοτάδια του σύγχρονου «πολιτισμού» μας. Αυτό το έργο, είναι ο **«Κώδιξ της Ελληνικής Γλώσσας»** του Θεολόγου Σημαιοφόρου. Η καινοτομία του έργου είναι ότι, για πρώτη φορά στην Ιστορίαν της Γλωσσολογίας, αναγνωρίζεται η έννοια εκάστου Γράμματος. Έτσι, «ξεκλειδώνονται» τα νοήματα Λέξεων, Μύθων και Αρχαίων Κειμένων, με έναν εύκολο και Λογικόν τρόπον, αποκαλύπτοντας γνώσεις που δεν είχαμε ποτέ φανταστεί! Ο Πλάτων δείχνει πως κάτι υποψιάζεται για τις έννοιες των γραμμάτων, όπως αγγίζει το θέμα στον «Κρατύλο» και τον «Θεαίτητο». Όμως, αυτό το Θεϊόν Δώρον έμελλε να αποκαλυφθεί στις μέρες μας.

Δεν θα μιλήσω, λοιπόν, για ό,τι έχει επιτύχει ο Ελληνισμός τού Χτες, αλλά θα σάς δώσω μίαν ιδέαν για το τί μπορεί να επιτύχει ο Ελληνισμός τού Αύριο...

Η έννοια του Ελληνισμού.

Ανεξαρτήτως εθνικότητας, για τους βαθιά σκεπτομένους γνώστες της Αρχαιοελληνικής Παιδείας, η Ελλάς είναι Ιδέα. Είναι Πνεύμα. Είναι Φως. Γι' αυτό και όσοι ερωτεύθηκαν αυτό το Φως, ένοιωσαν μέσα τους Έλληνες, χωρίς να μπορούν να εξηγήσουν το γιατί.

Προσεγγίζοντας την λέξιν «Έλλην», με τον Κώδικα της Ελληνικής Γλώσσας, μαθαίνουμε ότι, ΕΛΛΗΝ σημαίνεται ο Φωτεινός Νους.

Δεν έχει σημασία το πού γεννήθηκε ή σε ποιά Έθνος ή Φυλή ανήκει. Φωτεινός Νους είναι αυτός που νοιώθει οικείος προς το Φως και αγαπά την Αλήθειαν.

Στα Ελληνικά, όταν ρωτάμε κάποιον «Από πού κατάγεσαι;» επί της ουσίας, η ερώτησις κρύβει μέσα της και την απάντησιν.

Επαναλαμβάνω την ερώτησιν αναλυτικώς: Από πού κάτω άγεσαι;

Απάντησις: Μα φυσικά, από άνω... από τον ουρανό, από το Φως, από τον Αρχικόν Νούν.

Με την έννοιαν αυτήν, το όνομα ΕΛΛΗΝ έχει παγκοσμίαν απήχησιν. Κάθε άνθρωπος, που ομιλεί την Ελληνικήν, είναι -εν δυνάμει και κατά χάριν- ένα ζωντανό μνημείον υψηλού γνωστικού περιεχομένου και κάθε ΕΛΛΗΝ - Φωτεινός Νούς παράγει συνεχώς Πολιτισμόν.

«έκ πυρός τα πάντα συνεστάναι» - Ηράκλειτος

Στο «Σχολείον του Έλληνος Λόγου», του Σημαιοφόρου Θεολόγου, θεμελιωτού τού εν λόγω Κώδικος, ανα-γνωρίζεται πρωτίστως ότι, τα πάντα είναι Φως, όπως κι εμείς οι ίδιοι. Με το ρήμα «Λέω», πρώτα ομιλεί ο Ήλιός μας και μετά εμείς, ως μικροί ήλιοι, εκπέμπουμε το δικό μας φως. Κωδικώς, ΛΕΩ σημαίνεται η (Λ) ηλιακή ακτινοβολία, που (Ε) εκτείνεται, (Ω) επί του πλανήτου. Η κυρία Σταγιάννου, επιμελήτρια του Κώδικος, έχει εντοπίσει στο Λεξικόν της Αρχαίας περισσότερα από 230 ρήματα με την έννοιαν του «Λέω – Ομιλώ».

Απ' αυτό μπορούμε να συμπεράνουμε, ότι οι πρόγονοί μας είχαν πολλούς τρόπους για να “λάμπουν”...

Ο Κώδιξ ως νοηματικόν εργαλείον.

Όπως η “Προπαίδεια” του Πυθαγόρου είναι ένα αριθμητικόν εργαλείον, ο «Κώδικας της Ελληνικής Γλώσσας» του Θεολόγου Σημαιοφόρου είναι ένα Νοηματικόν Εργαλείον. Με την χρήσιν του Κώδικος, μέσα από Ονόματα, Λέξεις, Κείμενα και Μύθους, μπορούμε να εξάγουμε πληροφορίες και γνώσεις κοσμογονικές, θεολογικές, φιλοσοφικές κ.α., ενώ οι Λέξεις, συχνά, μάς υποδεικνύουν τον δρόμον του Ήθους και της Αρετής.

Η Διαδρομή...

Τον Κώδικα αυτόν, κατέγραψε και θεμελίωσε ο Θεολόγος Σημαιοφόρος, το 1993, κατατάσσοντάς τον στο ευρύτερο ερευνητικό και φιλοσοφικό του έργο, με γενικό τίτλο «ΕΛΛΗΝ ΛΟΓΟΣ». Την Μέθοδο αυτήν edίδαξε, δωρεάν, επί 13 έτη, μαζί με την επιμελήτρια του έργου του, Βαρβάρα Σταγιάννου. Επίσης έχουν λάβει μέρος σε Πανελλήνια και Ευρωπαϊκά Συνέδρια (1) ανακοινώνοντας τον Κώδικα, στους Πανεπιστημιακούς κύκλους. Edίδαξαν 5 χρόνια στο Λαϊκό Πανεπιστήμιον (Αθήνα 2004-2009) και έχουν πραγματοποιήσει πολλές ομιλίες, σεμινάρια, ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές.

Για την χρήση του Κώδικος, την Λογική της Ορθογραφίας, αλλά και για τις Αποκωδικοποιήσεις Μύθων και Αρχαίων Κειμένων μας, έχουν γραφτεί 10 βιβλία (2) και υπάρχουν αναρτημένα, στο You Tube – ΕΛΛΗΝ ΛΟΓΟΣ, περί τα 200 ενημερωτικά βίντεο (3).

Η «Αθάνατη» Ελληνική Γλώσσα.

Στον «Θεαίτητο» του Πλάτωνος γίνεται αναφορά, ότι τα άφωνα (σύμφωνα) έχουν λόγον αλλά όχι φωνήν, ενώ τα φωνήεντα έχουν φωνήν αλλά όχι λόγον. Συνεπώς, το άφωνον με το φωνήεν παράγουν λόγον νοούμενον.

Στην Μέθοδο του Κώδικος, το άφωνον αποτελεί τον νοηματικό ιστόν της λέξεως, ενώ το φωνήεν, πολυτρόπως, περιγράφει την δράσιν τού αφώνου. Κωδικώς, η λέξις “ΦΩΝΗΕΝ” σημαίνει Φωνή (αλλά και Φως) του Νοός.

Η Ελληνική Γλώσσα έχει τα περισσότερα Φωνήεντα από κάθε άλλη Γλώσσα στον κόσμο. Έτσι, μιλώντας Ελληνικά, εκπέμπουμε περισσότερο Φώς και μάλιστα σ’ όλο το φάσμα των 7 χρωμάτων. Ακούμε 7 νότες, βλέπουμε 7 χρώματα, έχουμε 7 ενεργειακά κέντρα και τα φωνήεντα του Ελληνικού Αλφαβήτου είναι 7.

Οι αυχενικοί σπόνδυλοι που αντιστοιχούν στις φωνητικές μας χορδές είναι 7, ενώ οι επόμενοι 17 (θωρακικοί και μέσοι), είναι όσα τα άφωνα του Ελληνικού Αλφαβήτου, τα οποία θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε ως την ραχοκοκαλιά του νοήματος των λέξεων. Όπως το ίδιο το σώμα μας είναι δομημένο, σύμφωνα με τους Συμπαντικούς Νόμους, έτσι και η Ελληνική Γλώσσα περιγράφει τις λειτουργίες τής Φύσεως και του Φωτός, γι’ αυτό και είναι Αθάνατη...

Για πρώτη φορά ο Άνθρωπος είναι σε θέση να διδαχθεί την Αλήθειαν, μέσα από τις ίδιες τις λέξεις, χρησιμοποιώντας ένα **σύστημα ενοποιημένης γνώσεως**, με την βοήθειαν του

Κώδικος και ενός Λεξικού της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας. Ο Κώδικας επιβεβαιώνει την ορθήν ετυμολογίαν των λέξεων. Μέσω της αποκωδικοποίησεως, αποδομείται η λέξις, φτάνοντας στις έννοιες των «δομικών λίθων» που την συνέθεσαν, αναγνωρίζοντας ποιότητες και ιδιότητες του φωτός. Με τον τρόπον αυτόν και με την βοήθεια του Λεξικού, μέσα από την λέξιν, μπορούμε να αντλήσουμε πληροφορίες, που δεν βρίσκονται σε «κοινήν θέαν». Η Μέθοδος του Κώδικος είναι απλή. Όμως, για να φτάσουμε σε υψηλά επίπεδα αποκωδικοποιήσεων, χρειάζεται σταδιακή εκμάθησις, διαφόρων επιπέδων (από παιδικόν, μαθητικόν, μέχρι και πανεπιστημιακόν επίπεδον).

Η Μέθοδος του Κώδικος της Ελληνικής Γλώσσας.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι προσεγγίσεως μιας λέξεως. Π.χ. το απλούστερον είναι η αποκωδικοποίησις μόνον των Αφώνων Γραμμάτων, ώστε να λάβουμε μίαν γενικήν ιδέαν για την βασικήν έννοιαν της λέξεως. Κατά δεύτερον λόγον, αποκωδικοποιούμε όλα τα Γράμματα, με την σειρά που εμφανίζονται στην λέξιν. Η σειρά των γραμμάτων περιγράφει συγκεκριμένην ιστορήσιν.

Σύμφωνα με τον Κώδικα, υπάρχει σχέσις μεταξύ των λέξεων, που φέρουν τα ίδια άφωνα και με αυτόν τον τρόπον συλλέγουμε πολλές πληροφορίες.

Σε κάθε λέξιν ή Μύθον διακρίνονται δύο ή περισσότερα νοηματικά επίπεδα. Δηλαδή, μία λέξις μπορεί να αναφέρεται στο φυσικόν πεδίον, αλλά να μάς παρέχει γνώσεις και για τα πνευματικά.

Ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ του Θεολόγου Σημαιοφόρου

A Αρχική Δύναμις

B Ενέργεια (κάθε μορφής)

Γ Το Γαιώδες σωματίδιον

Δ Δύναμις που δομεί και δημιουργεί

E Πορεία – κίνησις – έκτασις

Z Ζωή και Ζέσις

H Διπλή κάθοδος της ακτινοβολίας - Φανέρωσις

Θ η Θέασις

I Μικρή ποσότης ακτινοβολίας, συνεχώς κατερχομένη, που απαύστως τροφοδοτεί

Κ τα Κάτω

Λ η Ηλιακή Ακτινοβολία και τα υγρά εις την φύσιν

Μ η Ορατή Φύσις

Ν Νους, Νόμος και τα νερά εις την φύσιν

Ξ (Κ+Σ) η Κάσα – τα Κάτω σε έσω χώρο

Ο ο περιωρισμένος χώρος

Π το Πύρ και ο Πατήρ-το Πατρικό πύρ

Ρ η Ροή (κάθε μορφής)

Σ το εσωτερικόν – η εσωτερική θέα

Τ η Στερέωσις

Υ μεγάλη συσσώρευσις Δυνάμεως - Ακτινοβολίας

Φ το Φώς

Χ τα χοϊκά στοιχεία

Ψ (Π+Σ) το Πύρ σε έσω χώρο

Ω ο γήινος χώρος – επί του πλανήτου

.....
“Αρχή Σοφίας ονομάτων επίσκεψις” - Αντισθένης

.....
Αποκωδικοποιώντας την λέξιν “Σοφία”

Η λέξις **ΣΟΦΙΑ** είναι αποκαλυπτική. Και μόνο από τα άφωνα, παίρνουμε την βασικήν ιδέαν για την σημασίαν της λέξεως, καθώς **Σ** σημαίνει τον έσω χώρο ή την εσωτερικήν θέασιν, ενώ **Φ** σημαίνει το Φως. Έτσι η βασική ιδέα ότι ΣΟΦΙΑ σημαίνει το Εσωτερικό Φως, εφαρμόζεται και στις λέξεις **ΣΟΦΟΣ** και **ΣΑΦΕΣ**. Αποκωδικοποιώντας όλην την λέξιν, παίρνουμε τις εξής πληροφορίες:

Σ = εσωτερικός

O = χώρος όπου

Φ = το φως

I = συνεχώς τροφοδοτείται

A = από την Αρχικήν Δύναμην

Μία και μόνη λέξις, μπορεί να μας δώσει πάρα πολλές πληροφορίες, αν την προσεγγίσουμε με φιλοσοφικήν διάθεσιν... ΣΟΦΟΣ είναι αυτός που λαμβάνει ΣΟΦΙΑ και δεν είναι αυτός που, μεμονωμένα, θα δει μέσα του το Φως. Είναι αυτός που συνεχώς τροφοδοτείται με Φως, γιατί αν αυτή η διαδικασία δεν είναι συνεχής, τότε δεν είναι Σοφός και αυτό μάς το δηλώνει ένα «ταπεινό» Ιώτα. Η θεολογική γνώσις που πηγάζει από την λέξιν, είναι ότι αυτό το Φως προέρχεται από την Αρχικήν Δύναμιν, όπως μάς σημαίνει το Άλφα. Με την έννοια της Αρχικής Δυνάμεως υποδηλώνεται η Θεϊκή παρουσία.

Η παρουσία της Θείας Δυνάμεως, του πνευματικού Φωτισμού και του Νοός είναι συχνοτάτη μέσα στις λέξεις. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι λέξεις, μέσω των γραμμάτων, απαύστως υμνούν Δόξαν Θεού.

Τί μάς αποκαλύπτει, για την φύσιν της, η λέξις “Ψυχή”

Θα σας δώσω άλλη μίαν λέξιν, που όταν πρωτάκουσα την αποκωδικοποίησίν της, εντυπωσιάστηκα από την αποκάλυψιν ότι 4 μικρά γραμματάκια, με την χρήσιν του Κώδικος της Ελληνικής Γλώσσας, μπορούν να αποτελέσουν Φιλοσοφίαν Ζωής.

Στην λέξιν $\Psi\Upsilon\chi\eta$, με το Ψ και το X , πληροφορούμαστε ότι Ψ ($\Pi+\Sigma$) σημαίνεται το Εσωτερικό Πυρ και X νοούνται τα χοϊκά (χωμάτινα-γήινα) σώματα. Έτσι η βασική ιδέα που μας δίδει η λέξις είναι, ότι η ουσία της Ψυχής είναι Πυρ “εγκλωβισμένο” εσωτερικώς, σε ένα σώμα.

Αποκωδικοποιώντας όλην την λέξιν, παίρνουμε τις εξής πληροφορίες:

Ψ ($\Pi+\Sigma$) = Πυρ σε έσω χώρον (το οποίον πηγάζει από τον Πατέρα)

Y = σε μεγάλη συσσώρευσιν

X = σε χοϊκόν σώμα,

H = το οποίον γίνεται φανερόν

Η κυρία Βαρβάρα Σταγιάννου, έπαιξε ένα παιχνίδι με αυτήν την λέξιν, αποκωδικοποιώντας την, σε μίαν ομιλίαν που παρακολούθησα, ένα «παιχνίδι» που το βρήκα πολύ ενδιαφέρον και σας το μεταφέρω...

Έγραψε, λοιπόν, στον πίνακα την λέξιν **ΨΥΧΗ** σε πλήρη ανάλυσιν (**Π Σ Υ Χ Η**) και άρχισε να σβήνει ένα-ένα τα γράμματα, ιστορώντας, πως όταν πεθαίνουμε, από την λέξιν **Π Σ Υ Χ Η** χάνεται το **H** γιατί παύουμε να φαινόμαστε (**Π Σ Υ Χ**).

Στην συνέχεια χάνεται το **X**, δηλαδή το χοϊκό μας σώμα (**Π Σ Υ**).

Το **Υ** χάνεται κι αυτό, διότι δεν υπάρχει πλέον συσσωρευμένη δύναμις (**Π Σ**).

Χάνεται και το **Σ**, αφού δεν υπάρχει έσω χώρος και το μόνο που μένει είναι το **Π**=Πατρικόν Θεϊκόν Πυρ που, ως αθάνατος ουσία, επιστρέφει εις την πηγήν του.

Αποκωδικοποιώντας την λέξιν “Φίλος”

Ενδιαφέρον έχει, επίσης, η λέξις Φίλος.

Κωδικώς, **ΦΙΛΟΣ** σημαίνεται (**Φ**) το φως που (**Ι**) απαύστως τροφοδοτεί μέσω της (**Λ**) ηλιακής ακτινοβολίας, έναν (**Ο**) χώρον ή σώμα.

Ο πρώτος Φίλος μας είναι ο ήλιος, αλλά και στις ανθρώπινες σχέσεις, Φίλος είναι κάθε ένας που εκπέμπει το φως του προς εμάς, αλλά και που εμείς οφείλουμε να κάνουμε το ίδιο, αλλιώς δεν είμαστε φίλοι.

Η ίδια η λέξις μάς μαθαίνει την έννοια της Φιλίας και μάς υποδεικνύει την ανάγκη της αμοιβαιότητας, προκειμένου αυτή η φιλία να διατηρηθεί.

Η Αποκωδικοποίησης των Μύθων:

Μιλώντας για το Ηλιακόν φως, ας προσεγγίσουμε, κωδικώς, έναν πολύ γνωστόν μας Μύθον...

Σύμφωνα με την Κωδικήν νοοτροπίαν, στην Ελληνικήν Μυθολογίαν, τα ονόματα Θεών και Ανθρώπων, Ηρώων, τόπων, τεράτων, ζώων, φυτών κ.λπ. είναι κωδικοποιημένες πληροφορίες για φυσικές ή πνευματικές δυνάμεις που αλληλοεπιδρούν. Οι Δημιουργοί των Μύθων γνώριζαν πως, για να διατηρηθούν οι πληροφορίες, που ο κάθε Μύθος περιέχει, έπρεπε τα ιστορούμενα να έχουν ανθρωπομορφικό χαρακτήρα και να μιμούνται τις ανθρώπινες συμπεριφορές. Τα μυστικά «κλειδώθηκαν» στα Ονόματα, ώστε ακόμα κι αν τροποποιηθεί η ιστόρησις, να μην χαθούν οι πληροφορίες.

Η Λητώ, κατά την ένωσίν της με τον Δία, αποκτά δύο τέκνα: τον Απόλλωνα και την Άρτεμιν.

Κωδικώς, ο Δίας σημαίνει την Δύναμιν που δομεί, δημιουργεί και τροφοδοτεί τα δημιουργήματά του. Για να ολοκληρώσει τα έργα του, ενώνεται με συλλέκτρους δυνάμεις και έτσι, μέσα στην Μυθολογία μας, έβγαλε κακό όνομα ως σκανδαλιάρης σύζυγος...

Η ΛΗΤΩ σημαίνει την (Λ) ηλιακήν ακτινοβολίαν που (Η) φανερόνεται και (Τ) στερεώνεται (Ω) επί του πλανήτου. Αυτή η ακτινοβολία είναι μητέρα δύο άλλων δυνάμεων. Του Απόλλωνος, που εκφράζει τον πνευματικόν φωτισμόν και της Αρτέμιδος, που εκφράζει τον υλικόν φωτισμόν, δηλαδή τα υλικά σωματίδια του φωτός, όπως π.χ. τα φωτόνια, που τρέφουν (αρτάουν) την (Μ) ορατήν φύσιν και (Ι) απαύστως την τροφοδοτούν.

Η πληροφορία, που λαμβάνουμε μέσω της αποκωδικοποιήσεως, είναι ότι το ηλιακόν φως, που φτάνει στον πλανήτη μας, έχει υλικήν, αλλά και πνευματικήν υπόστασιν. Βεβαίως, ο Μύθος χρήζει προσεκτικής αναλύσεως, ώστε να μάθουμε όλα τα μυστικά του καθώς, σε όλες τις αποκωδικοποιήσεις, οι πληροφορίες που συλλέγονται είναι πάρα πολλές.

Ο Λόγος ως Φύσις του Φωτός.

Μιλώντας για την πνευματικήν και υλικήν φύσιν του φωτός, θα πρέπει να αναφέρουμε και την λέξιν «Λόγος».

Κωδικώς η λέξις ΛΟΓΟΣ σημαίνει:

ΛΟ = η ηλιακή ακτινοβολία από χώρον (ή σώμα)

ΓΟΣ = στην γην σε χώρον (ή σώμα)

Η λέξις αυτή, εκφράζει τον φωτισμόν στα γαιώδη σώματα και αφού, όπως προαναφέρθηκε, ο φωτισμός αυτός μπορεί να είναι πνευματικός ή υλικός, καταλαβαίνουμε ότι η Δύναμις του Λόγου επιδρά σε περισσότερα πεδία από αυτά που νομίζουμε και δεν εξαντλείται, μόνο, στο επίπεδον της μεταξύ μας επικοινωνίας.

Η ίδια η λέξις ΛΟΓΟΣ, μάς ιστορεί ότι ανήκει στην φύσιν του Φωτός, είτε αυτό είναι εκφραζόμενον από την Θεϊαν Διάνοιαν, είτε από τον άνθρωπον.

Πολύ περισσότερο δε, όταν ομιλούμε Ελληνικά, εκπέμποντας φωτισμόν σε όλο το φάσμα του ηλιακού φωτός, είμαστε υποχρεωμένοι να προσέχουμε τί λέμε, πώς το λέμε, αλλά και τί ακούμε.

“Ήχος” και “Φως”...

Ο ήχος είναι φως, μιάς άλλης συχνότητας.

Κωδικώς, η λέξις **ἩΧΟΣ** μάς αποκαλύπτει την φύσιν της, ως εξής:

Η = η φανέρωσις (της ακτινοβολίας)

Χ = επί της χθονός

Ος = σε χώρον ωρισμένον

Με την αποκωδικοποίησιν της λέξεως ΗΧΟΣ επιβεβαιώνεται, ότι η πρόσκρουσις των ηλιακών ακτινοβολιών, επί των υλικών σωμάτων, παράγει θόρυβον.

Η βαθύτερη έννοια των Μουσών.

Αφού μιλάμε για τον ήχον, ας μιλήσουμε και για την Μουσικήν. Αν επιδιώκαμε να δώσουμε έναν όρον για την Μουσική, θα μπορούσαμε να πούμε ότι «είναι μια σύνθεσις, μελωδικών και αρμονικών, ακουστικών δονήσεων, η οποία όταν αγγίζει υψηλά πνευματικά επίπεδα, μπορεί να θεραπεύσει, ενώ όταν χρησιμοποιείται λανθασμένα, μπορεί να οδηγήσει σε αντίθετα αποτελέσματα».

Το όνομα ΜΟΥΣΙΚΗ πηγάζει από τις Μούσες, τις 9 κόρες του Διός και της Μνημοσύνης.

Η Μνημοσύνη αντιπροσωπεύει την Μνήμην αλλά, κωδικώς, με το συνθετικό -ΣΥΝΗ, παίρνουμε, συμπληρωματικώς, την βασικήν πληροφορίαν ότι, αυτή η ΜΝΗΜΗ, (Σ) εσωτερικώς και σε (Υ) μεγάλην ποσότητα στον (Ν) νουν (Η) φανερώνεται.

Από τις Μούσες πηγάζει επίσης και η λέξις Μουσείον. Ας δούμε, λοιπόν, τί πληροφορίες μάς δίνουν οι ίδιες οι λέξεις, για τα βαθύτερα νοήματά τους.

Κωδικώς, η λέξις **ΜΟΥΣΑ**, με το **Μ** σημαίνει την ορατήν μας φύσιν και με το **Σ**, το εσωτερικώς θεώμενον. Οι Μούσες, λοιπόν, αντιπροσωπεύουν αυτά που κρύβει η ορατή μας φύσις. Η έννοια των Μουσών μάς παραπέμπει στην Μύησιν, την Μυητική Γνώσιν και στο ρήμα Μυέω-Μυώ, αλλά και Μύω (κατά τα λεξικά (4) και (5), εισάγω εις τα μυστήρια, κατηγώ, διδάσκω, παιδεύω, αλλά και είμαι κλειστός, είμαι κρυφός).

Οι αρχαίοι Έλληνες έδιναν μεγάλην σημασίαν στην Μουσική, σαν μέρος της παιδείσεως των παιδών. Η διδασκαλία της Μουσικής, στην Αρχαία Ελλάδα, ήταν ένα πνευματικό ταξίδι, πανεπιστημονικού επιπέδου, στην Μυητικήν Γνώσιν και μέρος της Ψυχαγωγίας (Αγωγή της Ψυχής). Ο Μουσικός, μέσω της μελωδίας, άγγιζε την Ιατρική, γνώριζε Αρμονία και Μαθηματικά, που τον οδηγούσαν στην Αστρονομίαν, και από την Μουσικήν των Σφαιρών κατανοούσε την Ποίησιν και την Φιλοσοφίαν, ενώ φιλοσοφώντας, άγγιζε το Θεϊόν και θεολογούσε...

Οι Μούσες, μέσω των ονομάτων και των συμβολισμών τους, μάς πληροφορούν ότι Μυητικές γνώσεις βρίσκονται στην Ιστορία, την Ρητορικήν, την επικήν, λυρικήν και ερωτικήν Ποίησιν, στην Υμνωδία, τον Χορό, το Θέατρο και την Αστρονομία.

Ο Απόλλων Μουσαγέτης τις οδηγεί με την Λύραν του, ήτοι την ηλιορροήν του πνευματικού Φωτός.

Τί εκφράζουν, κωδικώς, ο Κάδμος και η Αρμονία;

Ένα μυθολογικόν ζεύγος με ενδιαφέροντα ονόματα, είναι ο Κάδμος και η Αρμονία. Κωδικώς, ΚΑΔΜΟΣ σημαίνει την κάτω δόμησιν των σωμάτων και αντιπροσωπεύει τον κόσμο μας. Δεν θα μπορούσε, λοιπόν, να έχει άλλην σύζυγον εκτός από την Αρμονία. Η Αρμονία είναι η βασική αρχή της διατηρήσεως του δομημένου κόσμου. Είναι η ροή του φωτισμού, στην ορατή μας φύσιν, πάντα με την αρωγήν του Νοός και του Συμπαντικού Νόμου.

Αποκωδικοποιώντας την λέξιν “Ειρήνη”...

Η λέξις Ειρήνη, που τόσο αγαπάμε, ως έννοια μπορεί να μας αποκαλύψει πολλά.

Κωδικώς, τα άφωνα γράμματα, που αποτελούν και τον Νοηματικόν ιστόν της λέξεως, σημαίνουν:

P = η Ροή

N = ο Νους και ο Νόμος

Άρα, στην λέξιν ΕΙΡΗΝΗ, με το P και το N σημαίνεται η ροή (πρωτίστως της ακτινοβολίας του φωτός) στον Νουν και αυτή η διαδικασία υπόκειται του Νόμου (του Συμπαντικού).

ΕΙΡΗΝΗ, λοιπόν, είναι μία κατάσταση φωτισμού του Νοός.

Μέσα στην λέξιν ΕΙΡΗΝΗ αναγνωρίζουμε το ρήμα “Είρω”, που κατά το λεξικόν σημαίνει «λέγω» και «συνδέω». Άρα η ΕΙΡΗΝΗ, μέσω του Λόγου, μάς συνδέει με τον Συμπαντικόν Νουν και Νόμον, αλλά και κάθε Νουν.

Η Εφαρμογή του Κώδικος άπτεται όλων των επιστημονικών πεδίων.

Η Φιλολογία, η Φιλοσοφία, η Θεολογία, η Αστρονομία, οι Φυσικές επιστήμες, η Ιατρική, η Βιολογία, η Βοτανική κ.α. θεμελιώθηκαν, ως επιστήμες, από τους Έλληνες.

Η Κωδική Μέθοδος διευκολύνει την περαιτέρω επιστημονική έρευνα και την επιλογή δοκίμων όρων για Ονοματολογία, όλων των Επιστημών.

Επιστημονικές γνώσεις που επιβεβαιώνονται με τον Κώδικα

Η λέξις Στερεόν, με το ΣΤΕ μάς πληροφορεί για την εσωτερικήν στερέωσιν της εκτεινομένης ακτινοβολίας.

Αλλά και κάθε τί στερεόν, ενέχει την έννοια της ροής, μέσα στην ροή των ηλεκτρονίων. Η λέξις περιέχει το συνθετικόν –PEON.

ΠΗΝΙΟΝ – Πυρ που φανερώνεται με Νουν και Νόμον, ενώ απαύστως τροφοδοτεί έναν περιορισμένον χώρον.

ΠΥΡΑΜΙΣ – Πύρ + αμίς. Κατά το λεξικόν, «αμίς» σημαίνει το δοχείον. Η πυραμίς, λοιπόν, είναι ένα δοχείον πυρός. Η σύγχρονη επιστήμη χαρακτηρίζει τις πυραμίδες «ενεργειακούς συλλέκτας».

ΠΡΙΣΜΑ – Πυρ που ρέει και απαύστως τροφοδοτεί ένα σώμα και δίνει σήμα.

ΣΦΑΙΡΑ – Εσωτερικώς, φως αιώνιον ρέει. Το Σφαιρόν σχήμα, εσωτερικώς φέρει αρχικήν δύναμιν, η οποία συνεχώς τροφοδοτεί τον περιορισμένον χώρον.

Κοσμογονικές πληροφορίες εντός των Μύθων.

Αυτοί που έγραψαν τους Μύθους, δεν ήταν μόνον γνώστες των ιδιοτήτων του φωτός, αλλά ήταν εις θέσιν να το αξιολογήσουν και από διαφορετικές θέσεις εποπτείας.

Κατά την Θεογονία του Ησιόδου, ο Δίας ενίκησεν στην Τιτανομαχίαν, με την αρωγήν των Κυκλώπων, Άργην, Βρόντην και Στερόπην. Όπως προαναφέρθηκε, κωδικώς, ο Δίας εκφράζει την Δύναμιν που δομεί και δημιουργεί. Οι Κύκλωπες, λοιπόν, είναι δυνάμεις του φωτός, όπως αυτό έρχεται από το διάστημα. Το φως, για εμάς, έχει κύκλου όψιν, είναι δηλαδή ένας Κύκλωψ!

Τα ονόματα των Κυκλώπων είναι αποκαλυπτικά:

ΑΡΓΗΣ - Η ροή του αρχικού φωτός προς την γην, που φανερώνεται. Το φως ρέοντας προς τον πλανήτη, αργεί, μειώνεται η ταχύτης του, ένεκα ατμοσφάιρας.

ΒΡΟΝΤΗΣ – Η ενέργεια που ρέει σε χώρο, με Νουν και Νόμον, στερεώνεται και φανερώνεται.

Ο Βρόντης δεν είναι τίποτε άλλο από την έννοια της Βροντής, δηλαδή του φωτός που όταν έρθει σε σύγκρουσιν με την ατμόσφαιραν, παράγει θόρυβον.

ΣΤΕΡΟΠΗΣ – Μα φυσικά, ονομάζει των αστέρων το Πυρ. Είναι η λεγομένη Αστραπή, καθώς η λέξις μάς μαρτυρεί την προέλευσιν αυτού του φωτός.

Μίαν άλλην επιστημονικήν Γνώσιν φανερώνει και η λέξις “ίόν”, το οποίον, κατά το λεξικόν, σημαίνει το ερχόμενον. Κωδικώς, ΙΟΝ σημαίνει: (Ι) την κατερχομένην συνεχώς ακτινοβολίαν, (Ο) σε χώρον, (Ν) βάσει Νοός και Νόμου. Άρα, το ιόν είναι το κατερχόμενον

από ηλίου φως. Στην γενικήν πτώσιν κάνει “του **ιόν-τος**”, για να φανεί με την συλλαβήν -τος η στερέωσις του φυσικού σώματος – και τούτο συμβαίνει όντως = αληθώς.

Η Λογική της Ορθογραφίας

Η ιστορική Ορθογραφία της Ελληνικής Γλώσσας μάς παρεδόθει χωρίς επαρκείς αιτιολογήσεις, για το πώς και γιατί επιλέγονται ωρισμένα φωνήεντα στην δομήν των λέξεων π.χ. “Γαία” και “Γέα”, “Τείχος” και “Τοίχος”, “Αλείφω” και “Αλοιφή”. Με τον Κώδικα της Ελληνικής Γλώσσας δίδονται λογικές και πρωτόγνωρες απαντήσεις.

Δηλαδή: η “Γαία” με το (ΑΙ) σημαίνει την αιωνίαν δομήν των Γαιωδών σωμάτων, ενώ η “Γέα” με το (Ε) δηλώνει την έκτασιν τού πλανήτη του μας.

Βεβαίως τα παραδείγματα είναι πλείστα, για κάθε περίπτωσιν, που αποτελούν την ύλην μιάς ειδικής διδασκαλίας, η οποία αφορά ένα εκ των 10 συγγραμμάτων του Θεολόγου Σημαιοφόρου, με τον τίτλον “Η Λογική της Ορθογραφίας”.

Στο ρήμα “ευρίσκω”, το Ιώτα εκφράζει την συνεχή φωτεινή προσπάθειαν για να βρούμε το ζητούμενον. Με το “εύρηκα”, έχουμε ήδη βρεί, αυτό που αναζητούσαμε, καθώς το γράμμα Ήτα, σημαίνει το φανερόν.

Είναι σημαντικόν να κατανοηθεί, ότι οι αλλαγές που γίνονται, δήθεν για να “εκσυγχρονισθεί” η Γλώσσα, καταστρέφουν την ποιότητα των νοημάτων των Λέξεων, καταργούν τον φωτισμόν και διαλύουν τον εγκέφαλόν μας.

Οι «χαμένοι», από τέτοιου είδους αλλαγές, είμαστε εμείς. Οι Λέξεις είναι πάντα εδώ, για να τις χρησιμοποιήσουμε...

Όταν οι Λέξεις γίνονται Δασκάλες μας...

Γνωρίζοντας και χρησιμοποιώντας τον «Κώδικα της Ελληνικής Γλώσσας» οι Λέξεις διαμορφώνονται σε Δασκάλες μας. Παίρνοντας πληροφορίες τέτοιου υψηλού περιεχομένου, ο άνθρωπος μπορεί να αγγίξει την Επιστήμην (επίσταμαι = γνωρίζω καλώς) και την Αλήθειαν (την Όχι λήθη-λάθος).

Η Επιστήμη και η Αλήθεια είναι αξίες αναλλοίωτες, όσα χρόνια κι αν περάσουν, όσες «επιστημονικές» ανακαλύψεις και αν κάνουμε. Γιατί, κάθε φορά που αλλάζουμε τα επιστημονικά μας δεδομένα, ένεκα νέων στοιχείων, μπορούμε να μιλάμε για θεωρίες, πειράματα, απόψεις, μελέτες, αλλά όχι για δεδομένα Αληθούς Επιστήμης και Γνώσεως. Όσο

κάποια δεδομένα επιδέχονται αλλαγή ή εξέλιξη, δεν μπορεί να ανήκουν στον χώρο της Επιστήμης, αλλά μόνον της Ερεύνης.

Ο σύγχρονος «πολιτισμός» μας, μπορεί να έχει προοδεύσει τεχνολογικά, αλλά μαστίζεται από την έλλειψη της Αληθούς επιστήμης, του Ήθους και της Αρετής, αλλά κυρίως την έλλειψη συνδέσεως με το Θείο.

Ο Κώδικας της Ελληνικής Γλώσσας, ως νέος Δευκαλίων, μπορεί να φέρει την Παιδεία εις το επίπεδο να μορφώνει και να καλλιεργεί Ανθρώπους, ανεβάζοντάς τους στα υψηλά πνευματικά πεδία της Αληθούς Γνώσεως.

Τα σύγχρονα συστήματα Παιδείας μπορούν να εργασθούν για μίαν τέλεια Κοινωνία. Άμα διδάξουμε τα παιδιά ότι μέσα τους υπάρχει Φως, τότε η Δανάη-Διάνοιά τους θα ενεργοποιήσει τον Περσέα-Πυρσόν, ο οποίος θα καταργήσει τον Ακρίσιον, δηλαδή την Ακρίσιαν και θα φωτισθεί ο δρόμος, ώστε να κατορθώσουν να δούν, καθαρά, τα μονοπάτια της Αρετής και της Κακίας.

Το έργο «ΕΛΛΗΝ ΛΟΓΟΣ» είναι Θεία κληρονομία των απανταχού Ελλήνων και των εργατών του Φωτός όλης της Ανθρωπότητας, καθώς μπορεί να διαλύσει τις έριδες, φέροντας Γνώσιν και Αλήθειαν, ώστε να ειρηνεύσει η Οικουμένη.

.....
(1) Hellenic-European Research on Computers Mathematics and its Applications / HERCMA 2003, Αθήνα - Εισηγήσις Θ. Σημαιοφόρου «Η Μαθηματική Ακρίβεια του Ελληνικού Αλφαβήτου: Ένας Κώδικας Ενημερώσεως και Επικοινωνίας», Εισηγήσις Β. Σταγιάννου «Οι Ελληνίδες Λέξεις και οι Μύθοι Εμπεριέχουν Γνώσεις»

HERCMA 2005, Αθήνα - Εισηγήσις Θ. Σημαιοφόρου «Περί Εννοιών των Ιδεών και των Αριθμών»

HERCMA 2007, Αθήνα - Εισηγήσις Θ. Σημαιοφόρου «Γένεσις-Δημιουργία - Η Μαθηματική και Φιλοσοφική Θεωρία Τιμαίου του Λοκρού»

Ιον Πανελλήνιον Συνέδριον, Οκτώβριος 2008, Αλεξανδρούπολη, Θέμα: «Ο Ορφείας ως πηγή πολιτισμού – Η Θράκη ως τόπος έμπνευσης»

(2) Τα βιβλία του έργου ΕΛΛΗΝ ΛΟΓΟΣ:

Σημαιοφόρου Θεολόγου, Το Ελληνικόν Αλφάβητον αποκαλύπτεται, Αθήνα, εκδόσεις ΡΑΜΑΦΑ, 1995

Σημαιοφόρου Θεολόγου, Κωδικόν Λεξιλόγιον – Έλλην Λόγος, Αθήνα, εκδόσεις ΡΑΜΑΦΑ, 1997

Σημαιοφόρου Θεολόγου, Αποκωδικοποίησις Άθλων Ηρακλέους, Αθήνα, εκδόσεις ΡΑΜΑΦΑ, 1997

Σημαιοφόρου Θεολόγου, Αποκωδικοποίησις Θεογονίας Ησιόδου, Αθήνα, εκδόσεις ΡΑΜΑΦΑ, 1998

Σημαιοφόρου Θεολόγου, Αποκωδικοποίησις Ύμνων Καλλιμάχου, Αθήνα, εκδόσεις ΡΑΜΑΦΑ, 2000

Σημαιοφόρου Θεολόγου, Η Λογική της Ορθογραφίας, Αθήνα, εκδόσεις ΡΑΜΑΦΑ, 2002

Σημαιοφόρου Θεολόγου, Ιητήρ Έλλην Λόγος, Αθήνα, εκδόσεις ΡΑΜΑΦΑ, 2004

Σημαιοφόρου Θεολόγου, Αχαιός Έλλην Λόγος, Αθήνα, εκδόσεις ΡΑΜΑΦΑ, 2005

Σημαιοφόρου Θεολόγου, Τίμαιος ο Λοκρός, Αθήνα, εκδόσεις ΡΑΜΑΦΑ, 2006

Σημαιοφόρου Θεολόγου, Διός σύλλεκτροι και τέκνα, Αθήνα, εκδόσεις ΡΑΜΑΦΑ, 2007

(3) Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επισκεφθείτε τις ιστοσελίδες: www.ramafa.gr ,
www.ellinlogos.gr , Έλλην Λόγος Facebook & You Tube - ΕΛΛΗΝ ΛΟΓΟΣ.

Το έργο ΕΛΛΗΝ ΛΟΓΟΣ και ο Κώδικας της Ελληνικής Γλώσσας προστατεύονται με πνευματικά δικαιώματα.

Για μεταφράσεις τού έργου, τού Κώδικος ή άρθρα περί τού θέματος, είναι απαραίτητη η αξιολόγηση της ακριβούς αποδόσεως των κωδικών εννοιών, από την Ομάδα για την Διάδοση του Κώδικος του Έλληνο Λόγου.

Τηλέφωνα επικοινωνίας με τους Θ. Σημαιοφόρο και Β. Σταγιάννου: 210 50 60 870 και 210 50 57 326.

E-mail: ellinlogos@ramafa.gr

(4) Ιωαν. Σταματάκου, ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ, Αθήνα, Εκδόσεις Δεδεμάδη, 1972, 2006

(5) Παν. Ε. Γιαννακόπουλος, ΛΕΞΙΚΟ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ, Αθήνα, Εκδόσεις Πελεκάνος, 1993